

VLASVEZEL

De vlasvezelmarkt kende een heropleving in het laatste kwartaal van het verlopen jaar. De vraag naar spinbare vlasvezels onderscheidde zich door een sterke toename tengevolge van de talrijke bestellingen welke van de weverij zijn uitgegaan. Men heeft dadelijk aangevoeld dat het niet mogelijk was deze verhoogde kooplust te verzadigen op basis van de breekprijzen welke in de periode 1958-1959 werden toegepast. Het was aan het oog van de spinners niet ontgaan dat de vlasoogst 1959 abnormaal klein geweest is. Het Westers areaal bedroeg niet eens meer de helft van de uitzaai van 1955 en 1956 en het rendement was tengevolge de droogte abnormaal laag. De vooruitzichten op het bevoorradingsterrein waren niet van aard om de verbruikers van vlasvezels grote verbintenissen te laten onderschrijven zonder zich in te dekken. Het bleek daarnaast dat de beschikbaarheden in de Sovjetrepubliek eveneens beperkt waren en men bij de offerten de leveringstermijnen verlengde naar gelang nieuwe kontrakten werden onderschreven.

Dit alles ontketende een zenuwachtige koopijver welke

tot prijsverhoging aanleiding gaf zowel bij het Russisch als bij het Westers vlas.

Naar gelang betere prijzen betaald werden, kwamen grotere hoeveelheden gezwingeld vlas uit onverkochte oude voorraden aan de markt en het is voor onze afnemers een verrassing geweest op betrekkelijk korte tijd hun voorraad naar wens te kunnen aanvullen met een beperkte prijsverhoging.

De prijsstijging van de grondstof bracht de vlasspinner ertoe zijn nieuwe kostprijs te verrekenen in de vraagprijzen waardoor de wever met het jaareinde eveneens tot de bevinding kwam dat zijn prijsbarema bij de verkoopdienst moest herzien en aan de gewijzigde garenprijzen diende aangepast te worden.

Intussen werden heel wat transakties geregistreerd zodat de produktie in de spinnerijen en in de weverijen voor een termijn van enkele maanden verzekerd is.

Voor de vlasvezelbereider is een onmiddellijke verruiming van de produktie niet mogelijk daar de daartoe vereiste grondstof, namelijk het strovlas, niet voorhanden is. De oogst 1959 is voor nagenoeg het volle kwantum overgegaan van de landbouwsektor naar de vezelbereider die er geen voldoende hoeveelheden heeft kunnen aankopen om aan zijn bedrijfsuitrusting een normaal rendement te geven. De spanning, welke aldus op de strovlasmarkt ontstaan is en de prijzen opschroefde tot boven de normale verhouding ten overstaan der verbeterde vlasvezelprijzen, prikkelt in sterke mate de vlasser om door het afsluiten van teeltkontrakten minstens een gedeelte van zijn bevoorrading voor de campagne 1960-1961 te verzekeren.

Men kan zodoende op een toename van het vlasareaal rekenen.

Nu er een zekere pauze op de vlasmarkt gekomen is oordeelt men dat de uitbreiding van de vlasuitzaai beslist in het vooruitzicht ligt maar van zulk geen grote omvang zal zijn als men een paar maanden geleden durfde citeren. Dit wordt enigszins bevestigd door de vooralsnog betrekkelijk lage afzetcijfers van zaailijnzaad welke voor rekening van de Belgische landbouwer wordt gekocht.

De beschermingsmaatregelen ten gunste van andere teelten, zoals voedergranen, zijn er niet vreemd aan dat onze boeren niet zo gemakkelijk tot de oude liefde voor het vlas terugkeren.

De berichten uit Nederland over de toename van het vlasareaal zijn enigszins gunstiger daar het gemiddelde der landbouwprijzen er op een lager niveau ligt.

De vraag in welke mate deze verruiming van de basisbevoorrading de werkgelegenheid in Zuid-West-Vlaanderen zal verhogen is niet gemakkelijk te beantwoorden.

De periode van scherpe crisis die wij achter de rug hebben heeft de vlasvezelbereiders gedwongen met alle middelen op de produktiekosten te drukken, waarbij in de eerste plaats aan de arbeid gedacht werd.

In het teken van deze inspanningen zien wij talrijke proefnemingen, ook op industriële schaal, om het biologisch roten en dientengevolge ook het drogen van geroot strovlas, uit te schakelen.

Daarnaast valt te noteren dat de heropleving van de vlasmarkt bijna uitsluitend de lagere soorten en middenkwaliteiten is ten goede gekomen. Waar men in deze rubrieken over een doorgedreven likwidatie van

de voorraad vlasvezels kan spreken moet men vaststellen dat er bij de betere vlassen en topkwaliteiten nog onverkochte stock bij de vlasser gebleven is. De konkluzie die zich opdringt is dat de verschuiving ten nadele der topkwaliteiten, welke zich sedert jaren aftekent, door de jongste crisis verder doorgedreven wordt.

Wanneer men daarbij in aanmerking neemt dat het nu juist het opvoeren der spinkwaliteiten van de vezel is welke het meest arbeidsintensieve element is van onze vlasvezelbereiding, dan staat men wel een beetje sceptisch tegenover de algemeen gewenste toename van de werkgelegenheid in het gewest Kortrijk; om laatst geciteerde beschouwing in haar juiste belichting te plaatsen moeten wij vermelden dat de kwaliteitsopvoering tijdens de jongste jaren meestal door de mindere ondernemingen werd toegepast en wij hier het probleem van de werkgelegenheid, zowel van uit de gezichtshoek van de zelfstandige vlasbewerker met zijn familiale helpers als van de in dienstverband staande arbeider hebben onder ogen genomen.

A. Delbeke.